

mén vi ved alle sammen, at naar der sker Forandringer ude omkring, saa maa vi værs'god betale; manges Gang kan vi ikke faa en Forandring indført, selv om den er lille, og selv om vi tilbyder at betale. Statsbanerne siger jo nu, at dette Forslag er ganske fortræffeligt, og jeg indrømmer, at der er vist adskillige gode Ting ved det fremfor ved det tidligere Projekt, men jeg vil dog sige, at der er vel ogsaa nogle Hager derved, f. Eks. at Personbanegaarden ligger, hvor den ligger, medens Godsbanegaarden ligger ude i Mølleengen. Det vil medføre adskillige Udgifter, som kunde være sparede, hvis de laa sammen. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at det, at man altid, naar man skal til og fra Togene, skal op og ned ad en hel Masse Trapper, er ikke nogen udelukkende Behagelighed for de rejsende.

Skønt jeg altsaa vil indrømme, at der er meget godt ved det foreslaede Anlæg, er der dog en Bemærkning i Betænkningen, som jeg gerne vil hæfte mig lidt ved. Der staar antydet noget om en eventuel Færgenhavn. Jeg har ikke Fornemmelsen af, at det betyder, at Flertallet nu er gaaet ind paa, at vi skal have en Færgeforbindelse mellem Aarhus og Kallundborg. Den Sag havde vi for i Fjor, og da synes jeg, at vi gav den en ganske køn Begravelse og satte en passende Gravskrift paa. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse denne Gravskrift, som staar i den Betænkning, vi den Gang afgav: „Den foreslaede Dampfærgeforbindelse Kalundborg—Aarhus kan Flertallet for Tiden ikke tiltræde. Man er fuldt paa det rene med, at denne Rute bør og kan betydelig forbedres, at en god, hyppigere og hurtigere Forbindelse Nordjylland—Nordsjælland derved kan etableres, og at en saadan Forbindelse i høj Grad vil kunne aflaste Persontrafikken paa Hovedruten over Bælterne og Fyn. Men man mener, at i det mindste foreløbig kan man nøjes med hurtige Dampskibe.“ Jeg vil derfor haabe, at vi i alle Tilfælde ikke skal se det Forslag igen i Aar, Spøgelser og Gengangere er det nu ikke saa rart at have med at gøre. Desuden ved jeg heller ikke, hvorfor vi skal blive ved at bevilge og bevilge Penge til vort Trafikvæsen, naar der alligevel ikke bliver gjort noget ved det. Vi har jo bevilget, jeg vil ikke sige utallige, men i alle Tilfælde utalte Millioner Kroner til Jernbaneanlæg, men det er ikke ret meget, der er kommet i Gang endnu, man er vist ikke inde i Kontorerne nær færdig med Tegninger dertil. Der har nylig i Aviserne staaet noget om, at Ringbanen her i København, som vi bevilgede i Fjor, er der ikke

gjort det mindste ved endnu. Der er blevet spurgt: Hvorfor faar man ikke begyndt paa den; der er jo mange arbejdsledige Folk, der kunde faa Arbejde der? Grunden kender jeg ikke, men jeg ser for øvrigt, at nu er man dog vist ved at tænke paa at gøre noget ved den, for saa vidt jeg ved, er der til tredie Behandling af Finansloven stillet Forslag om at begynde paa Arbejdet.

Den ærede Ordfører har brugt adskillige Vendinger om, hvad Aarhus By har gjort. Aarhus betaler over Evne, siger han, Aarhus har bragt de største Ofre, nogen By har bragt. Ja, maaske det er rigtigt, det kan gerne være, men saa burde den ikke have strakt sig saa langt, den har nemlig gjort det frivilligt og ikke for Statens, men for sin egen Skyld. Kan den komme saa langt, som den er kommet, saa kunde den vel magte den Million mere, som vi mener det nu tilkommer den at betale. Penge spiller jo ingen Rolle nu om Stunder, man kan blot tage Pengene; „man tager“, som det hedder i Kogebøgerne, og naar man saa har faaet Pengene brugt, søger man om Laan, det er efter de nyeste og bedste Mønstre. Den Ordning, der her kommer fra Aarhus — enten den nu er god eller daarlig, jeg mener som sagt, at der er adskilligt godt ved den — giver Statskassen en Merudgift af over 2 Mill. Kr. Derfor finder vi, at det er rimeligt og rigtigt, at Aarhus By i Lighed med, hvad der sker ellers ude omkring i Landet, giver sit Tilskud, og vi har ikke fundet, at 1 Mill. Kr. var for meget. Derfor har vi stillet vort Ændringsforslag.

Godskesen: Med megen Interesse har jeg set, at Flertallet i Udvalget er enedes om ikke at kræve en Million af Aarhus som Vederlag for den Fordel, Kommunen vinder ved at faa den nu foreslaede ganske vist meget bedre, men ogsaa meget dyrere Ordning. Hvis jeg forstod den ærede Ordfører ret, var det hans Tanke, at om end Forslaget om denne Ordning er kommet fra Aarhus, og Aarhus ogsaa er i høj Grad interesseret i Ordningen, er Forholdet dog paa den anden Side det, at Staten er i højeste Grad interesseret i en tilfredsstillende Ordning af Jernbaneforholdene sæ lig ogsaa i de store Byer, og det er derfor rimeligt, at Staten betaler for en tilfredsstillende Ordning, uden at kræve forøgede Bidrag fra Kommunerne i Anledning af saadanne Forandringer som dem, der her er Tale om. I den Betragtning har efter min Mening den ærede Ordfører fuldkommen Ret. Men hvis den højtærede Formand vil tillade mig det, vil jeg gerne udtale For-